

17. 5. 2013

ID: 91385

Žaloba pro zmatečnost

Pro určení počátku běhu lhůty k podání žaloby pro zmatečnost z důvodu uvedeného v ustanovení § 229 odst.1 písm.h) občanského soudního řádu není významné, kdy ten, kdo podává žalobu pro zmatečnost, zjistil, že bylo vyhlášeno (vydáno) pravomocné soudní rozhodnutí, kterým bylo řízení skončeno a které může zakládat důvod zmatečnosti podle ustanovení § 229 odst.1 písm.h) občanského soudního řádu, popřípadě kdy mu bylo soudem doručeno nebo kdy jinak zjistil jeho obsah; lhůta uvedená v ustanovení § 234 odst.5 občanského soudního řádu běží ode dne, kdy se ten, kdo žalobu podává, prokazatelně dozvěděl informace (skutečnosti) o tom, že takové rozhodnutí bylo nebo mohlo být vydáno.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 21 Cdo 47/2012, ze dne 26.3.2013)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobce J. J., zastoupeného Mgr. M.B., advokátem se sídlem v P., proti žalovaným 1) L. B. a 2) R. M., zastoupené JUDr. M.J., advokátem se sídlem v P., o 111.160,50 Kč s příslušenstvím, o žalobě pro zmatečnost podané žalovanou 2) proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 5. května 2009 č.j. 9 C 135/2007-103 ve znění usnesení ze dne 7. května 2010 č.j. 9 C 135/2007-110(123b), vedené u Obvodního soudu pro Prahu 3 pod sp. zn. 9 C 135/2007, o dovolání žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. září 2011 č.j. 23 Co 244/2011-201, tak, že usnesení městského soudu a usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 16. března 2011 (správně ze dne 21. února 2011) č.j. 9 C 135/2007-173 se zrušují a věc se vrací Obvodnímu soudu pro Prahu 3 k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Obvodní soud pro Prahu 3 rozsudkem ze dne 5.5.2009 č.j. 9 C 135/2007-103 ve znění usnesení ze dne 7.5.2010 č.j. 9 C 135/2007-110(123b) uložil žalovaným, aby zaplatili žalobci společně a nerozdílně 99.800,50 Kč s poplatkem z prodlení a s úroky z prodlení, které vyčíslil, řízení o zaplacení dalších 11.360,- Kč s poplatkem z prodlení a s úroky z prodlení zastavil a rozhodl, že žalovaní jsou povinni zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení společně a nerozdílně 29.723,- Kč k rukám advokáta Mgr. M. B. Řízení v projednávané věci bylo zahájeno žalobou, která došla obvodnímu soudu dne 18.1.2006, a podle ustanovení § 29 odst.2 občanského soudního řádu "z důvodu neznámého pobytu" byly ustanoveny opatrovníci žalovaného 1) usnesením ze dne 21.10.2008 č.j. 9 C 135/2007-91 advokátka Mgr. A. K. D. a opatrovníci žalované 2) usnesením ze dne 21.10.2008 č.j. 9 C 135/2007-92 advokátka JUDr. M. A.; rozsudek obvodního soudu nabyt - poté, co byl doručen zástupci žalobce advokátu Mgr. M. B. a oběma opatrovnícím žalovaných - právní moci (podle potvrzení ve spise) dnem 14.7.2009.

Proti tomuto rozsudku obvodního soudu podala žalovaná 2) [v části, v níž jí bylo uloženo zaplatit žalobci "částku 99.800,50 Kč spolu s příslušenstvím a náklady řízení ve výši 29.723,-Kč"] u Obvodního soudu pro Prahu 3 dne 4.6.2010 žalobu pro zmatečnost. Důvod zmatečnosti spatřovala v tom, že jí byl v průběhu řízení před obvodním soudem v rozporu s ustanovením § 29 odst. 3 občanského soudního řádu ustanoven opatrovník z důvodu neznámého pobytu, aniž by soud řádně pátral po jejím pobytu ["soud učinil jen dotaz v evidenci obyvatelstva ohledně trvalého pobytu žalované 2), ze kterého bylo zřejmé, že trvalý pobyt je formálního charakteru na adrese ohlašovny Městské části Horní Měcholupy"]. Žalovaná 2) se o napadeném rozsudku dověděla dne 28.4.2010 při

nahlížení do spisu, kdy také rozsudek převzala. Žalovaná 2) navrhla, aby byl rozsudek obvodního soudu (v napadeném rozsahu) zrušen.

Žalobce namítal, že žaloba pro zmatečnost byla podána opožděně. Žalovaná 2) se dozvěděla o napadeném rozsudku obvodního soudu již v době, kdy jí bylo doručeno do vlastních rukou usnesení o nařízení exekuce, z něhož zjistila, kdo je oprávněný, o jaký předmět řízení se jedná a jaká je spisová značka exekučního titulu, navíc se žalovaná 2) v projednávané věci zúčastnila dne 23.10.2007 jednání u obvodního soudu a musela tedy - když jí následně bylo doručeno usnesení o nařízení exekuce - "vědět, o jakou věc se jedná". Žalobce současně poukázal na to, že žalovaná 2) "od ledna 2010 na dluh plnila dobrovolně splátkami dohodnutými s exekutorem" a že "již dne 3.12.2009 žádala emailem Exekutorský úřad Plzeň - město o zaslání předmětného rozsudku" obvodního soudu, a dovozoval, že lhůta pro podání žaloby pro zmatečnost začala běžet již dne 3.12.2009 nebo nejpozději 9.12.2009 a že marně uplynula dnem 3.3.2010, nejpozději 9.3.2010.

Obvodní soud pro Prahu 3 - poté, co usnesením ze dne 13.7.2010 č.j. 9 C 135/2007-134, potvrzeným usnesením Městského soudu v Praze ze dne 3.12.2010 č.j. 23 Co 525/2010-163, odložil vykonatelnost napadeného rozsudku "ve vztahu k žalované 2)" - usnesením ze dne 16.3.2011 (správně ze dne 21.2.2011) č.j. 9 C 135/2007-173 zrušil rozsudek obvodního soudu "ve vztahu k žalované 2)" v části, v níž bylo žalované 2) uloženo zaplatit žalobci společně a nerozdílně se žalovaným 1) 99.800,50 Kč s poplatkem z prodlení a s úroky z prodlení a na náhradě nákladů řízení 29.723,-Kč. Soud prvního stupně dovodil, že lhůta pro podání žaloby pro zmatečnost podle ustanovení § 234 odst.5 občanského soudního řádu "mohla začít běžet teprve dnem následujícím po dni, kdy se žalovaná 2) při nahlížení do spisu (a současném doručení rozsudku) měla možnost seznámit se s obsahem napadeného rozsudku", a že žalovaná 2) podala žalobu pro zmatečnost včas, neboť se "s obsahem rozsudku seznámila dne 28.4.2010". Žaloba pro zmatečnost byla podle názoru soudu prvního stupně podána opodstatněně, neboť žalované 2) byl v původním řízení ustanoven opatrovník "z důvodu neznámého pobytu", ačkoliv k takovému opatření nebyly splněny předpoklady (nebylo provedeno "hlubší šetření za účelem zjištění jejího faktického pobytu"), a že proto je napadený rozsudek obvodního soudu postižen zmatečností podle ustanovení § 229 odst.1 písm.h) občanského soudního řádu.

K odvolání žalobce Městský soud v Praze usnesením ze dne 14.9.2011 č.j. 23 Co 244/2011-201 změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že zrušil rozsudek obvodního soudu "ve vztahu k oběma žalovaným". Podle odvolacího soudu provedl soud prvního stupně správně výklad pojmu uvedeného v ustanovení § 234 odst.5 občanského soudního řádu "dozvěděl se" a v souladu se zákonem uzavřel, že v původním řízení nebyly dány předpoklady pro ustanovení opatrovníka žalované 2) z důvodu jejího neznámého pobytu; odvolací soud současně zdůraznil, že při podání žaloby pro zmatečnost "je nutno uvést všechny skutkové okolnosti rozhodné pro posouzení důvodnosti i včasnosti této žaloby" a že proto při zkoumání její včasnosti "je nutno vycházet z okamžiku, kdy žalovaná 2) měla fakticky k dispozici obsah rozhodnutí, proti kterému pak podala žalobu pro zmatečnost". Ke změně usnesení soudu prvního stupně odvolací soud přistoupil proto, že napadeným rozsudkem bylo žalovaným "jakožto společným nájemcům bytu uloženo uhradit z titulu nedoplatku nájemného náklady spojené s bydlením" a "poplatky za služby z titulu bezdůvodného obohacení", že rozhodnutí obvodního soudu "se dotýká i právních poměrů žalovaného 1)", neboť jde o "společný závazek obou žalovaných", a že proto musel být napadený rozsudek obvodního soudu zrušen - i když řízení o žalobě pro zmatečnost proběhlo před soudem prvního stupně "bez faktického účastenství žalovaného 1)" - ve vztahu k oběma žalovaným, neboť je třeba na věc analogicky pohlížet tak, jako by z právního předpisu vyplýval určitý způsob vypořádání vztahu mezi účastníky.

Proti tomuto usnesení odvolacího soudu podal žalobce dovolání. Namítá, že pro počátek běhu lhůty pro podání žaloby pro zmatečnost podle ustanovení § 234 odst.5 občanského soudního řádu nebylo významné, kdy se žalovaná 2) seznámila "s celým obsahem" napadeného rozsudku, ale kdy se "dozvěděla o jeho existenci", a dovozuje, že žalovaná 2) se o "existenci rozsudku" dozvěděla již dne

3.12.2009 z "usnesení soudního exekutora Mgr. Ing. J. P., jímž došlo ke zrušení exekučního příkazu č.j. 134 EX 05112/09 ze dne 30.10.2009, když téhož dne e-mailem žádala Exekutorský úřad Plzeň - město o zaslání rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3 sp. zn. 9 C 135/2007", nejpozději však 9.12.2009, kdy jí bylo doručeno do vlastních rukou usnesení o nařízení exekuce. Žalovaná 2) neměla podle názoru dovolatele "otálet více jak 4 měsíce s nahlédnutím do spisu" a její tvrzení, že se "o napadeném rozhodnutí dozvěděla až v okamžiku, kdy se s ním detailně seznámila", je "účelové" a nelze "připustit výklad, který by dával žalované 2) do ruky možnost, aby ovlivnila, kdy započne běh subjektivní lhůty pro podání žaloby pro zmatečnost". Žalobce navrhl, aby dovolací soud zrušil napadené usnesení a aby věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná 2) navrhla, aby dovolací soud dovolání žalobce zamítl. Souhlasí s názorem soudů obou stupňů ohledně počátku běhu lhůty pro podání žaloby pro zmatečnost podle ustanovení § 234 odst.5 občanského soudního řádu a zdůrazňuje, že nemohla podat "opravný prostředek, dokud neznala obsah napadaného rozhodnutí, kdy právě z obsahu rozhodnutí, zejména z jeho odůvodnění, se teprve dozvěděla, jakým způsobem bylo řízení vedeno a jaký opravný prostředek je možné na tento případ aplikovat", a že tedy "teprve až po prostudování obsahu rozsudku může žalovaná kvalifikovaně na takový rozsudek reagovat".

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a občanského soudního řádu) projednal dovolání podle zákona 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů účinných do 31.12.2012 (dále jen o.s.ř.), neboť napadené usnesení bylo vydáno v době do 31.12.2012 (srov. Čl. II bod 7 zákona č. 404/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony). Po zjištění, že dovolání proti pravomocnému usnesení odvolacího soudu bylo podáno ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o.s.ř., k tomu oprávněnou osobou (účastníkem řízení), se nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání.

Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští (§ 236 odst. 1 o.s.ř.).

Podmínky přípustnosti dovolání proti usnesení odvolacího soudu, jímž bylo rozhodnuto o žalobě pro zmatečnost, jsou obsaženy v ustanovení § 238a odst. 1 písm. b), § 238a odst. 2 a v § 237 odst. 1 a 3 o.s.ř.

Dovolání je přípustné proti usnesení odvolacího soudu, jímž bylo změněno rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým bylo rozhodnuto o žalobě pro zmatečnost [§ 238a odst. 1 písm. b), § 238a odst. 2 a § 237 odst. 1 písm. a) o.s.ř.], nebo jímž bylo potvrzeno usnesení soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně rozhodl o žalobě pro zmatečnost jinak než v dřívějším usnesení proto, že byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dřívější usnesení zrušil [§ 238a odst. 1 písm. b), § 238a odst. 2 a § 237 odst. 1 písm. b) o.s.ř.], anebo jímž bylo potvrzeno usnesení soudu prvního stupně, kterým bylo rozhodnuto o žalobě pro zmatečnost, jestliže dovolání není přípustné podle ustanovení § 238a odst. 1 písm. b), § 238a odst. 2 a § 237 odst. 1 písm. b) o.s.ř. a dovolací soud dospěje k závěru, že napadené usnesení odvolacího soudu má v rozhodnutí o žalobě pro zmatečnost po právní stránce zásadní význam [§ 238a odst. 1 písm. b), § 238a odst. 2 a § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř.].

Přípustnost dovolání podle § 238a odst. 1 písm. b), § 238a odst. 2 a § 237 odst. 1 písm. a) o.s.ř. je založena na rozdílnosti (nesouhlasnosti) usnesení odvolacího soudu s usnesením soudu prvního stupně. O nesouhlasnosti usnesení jde tehdy, jestliže okolnosti významné pro rozhodnutí věci byly posouzeny oběma soudy rozdílně, takže práva a povinnosti stanovené účastníkům jsou podle závěrů těchto usnesení odlišné. Pro posouzení, zda jde o měnící usnesení odvolacího soudu, není významné, jak odvolací soud formálně rozhodl; významný je obsahový vztah usnesení soudů obou stupňů v tom, zda a jak rozdílně posoudily práva a povinnosti v právních vztazích účastníků řízení (srov. například usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30.4.1998 sp. zn. 2 Cdon 931/97, uveřejněné pod č. 52 ve Sbírce

soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 1999, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29.7.1999 sp. zn. 20 Cdo 1760/98, uveřejněné pod č. 7 v časopise Soudní judikatura, roč. 2000).

Odvolací soud "formálně" rozhodl o změně usnesení soudu prvního stupně, ačkoliv odlišně vymezil práva a povinnosti jen v právních vztazích mezi žalobcem a žalovaným 1); při vymezení práv a povinností v právních vztazích mezi žalobcem a žalovanou 2) dospěl ke shodnému závěru jako soud prvního stupně. Z hlediska přípustnosti dovolání žalobce tedy třeba považovat usnesení odvolacího soudu ve výroku týkajícím se žalovaného 1) za měnící rozhodnutí a ve výroku týkajícím se žalované 2) za rozhodnutí, kterým bylo usnesení soudu prvního stupně potvrzeno. Zatímco v prvním případě je dovolání žalobce přípustné podle ustanovení § 238a odst. 1 písm. b), § 238a odst. 2 a § 237 odst. 1 písm. a) o.s.ř., může být dovolání proti usnesení odvolacího soudu ve výroku, jímž bylo rozhodnuto o žalobě pro zmatečnost ve vztahu k žalované 2), přípustné jen při splnění předpokladů uvedených v ustanovení § 238a odst. 1 písm. b), § 238a odst. 2 a § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř.

Rozhodnutí odvolacího soudu má po právní stránce zásadní význam ve smyslu ustanovení § 238a odst. 1 písm. b), § 238a odst. 2 a § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř. zejména tehdy, řeší-li právní otázku, která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo která je soudy rozhodována rozdílně, nebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak; k okolnostem uplatněným dovolacími důvody podle § 241a odst. 2 písm. a) a § 241a odst. 3 se nepřihlíží [238a odst. 1 písm. b), § 238a odst. 2 a § 237 odst. 3 o.s.ř.].

Dovolací soud je při přezkoumání rozhodnutí odvolacího soudu zásadně vázán uplatněnými dovolacími důvody (srov. § 242 odst. 3 o.s.ř.); vyplývá z toho mimo jiné, že při zkoumání, zda napadené rozhodnutí odvolacího soudu má ve smyslu ustanovení 238a odst. 1 písm. b), § 238a odst. 2 a § 237 odst. 3 o.s.ř. ve věci samé po právní stránce zásadní význam, může posuzovat jen takové právní otázky, které dovolatel v dovolání označil.

Přípustnost dovolání podle ustanovení 238a odst. 1 písm. b), § 238a odst. 2 a § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř. není založena již tím, že dovolatel tvrdí, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu má ve věci samé po právní stránce zásadní význam. Přípustnost dovolání nastává tehdy, jestliže dovolací soud za použití hledisek, příkladmo uvedených v ustanovení 238a odst. 1 písm. b), § 238a odst. 2 a § 237 odst. 3 o.s.ř., dospěje k závěru, že napadené usnesení odvolacího soudu v rozhodnutí o žalobě pro zmatečnost po právní stránce zásadní význam skutečně má.

V posuzovaném případě bylo pro rozhodnutí ve věci mimo jiné významné vyřešení právní otázky počátku běhu lhůty k podání žaloby pro zmatečnost uvedené v ustanovení § 234 odst.5 občanského soudního řádu. Vzhledem k tomu, že uvedená právní otázka nebyla dosud v rozhodnutí dovolacího soudu vyřešena a že její posouzení bylo pro rozhodnutí projednávané věci významné (určující), představuje napadené usnesení odvolacího soudu rozhodnutí, které má ve věci samé po právní stránce zásadní význam. Dovolací soud proto dospěl k závěru, že dovolání žalobce proti usnesení odvolacího soudu ve výroku týkajícím se žalované 2) je přípustné podle ustanovení podle § 237 odst.1 písm. c) o.s.ř.

Po přezkoumání usnesení odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 242 o.s.ř., které provedl bez jednání (§ 243a odst. 1 věta první o.s.ř.), Nejvyšší soud ČR dospěl k závěru, že dovolání je opodstatněné.

Žaloba pro zmatečnost představuje mimořádný opravný prostředek, který slouží k tomu, aby mohla být zrušena pravomocná rozhodnutí soudu, která trpí takovými vadami, jež představují porušení základních principů ovládajících řízení před soudem, popřípadě je takovými vadami postiženo řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo (zmatečností), jestliže je nejen v zájmu účastníků, ale i ve veřejném zájmu, aby taková pravomocná rozhodnutí byla odklizená, bez ohledu na to, zda jsou nebo

nejdou věcně správná.

Podle ustanovení § 229 odst. 1 písm. h) občanského soudního řádu žalobou pro zmatečnost může účastník napadnout pravomocné rozhodnutí soudu prvního stupně nebo odvolacího soudu, kterým bylo řízení skončeno, jestliže účastníku řízení byl ustanoven opatrovník z důvodu neznámého pobytu nebo proto, že se mu nepodařilo doručit na známou adresu v cizině, ačkoliv k takovému opatření nebyly splněny předpoklady.

Podle ustanovení § 234 odst. 5 občanského soudního řádu lze žalobu pro zmatečnost z důvodu zmatečnosti uvedeného v § 229 odst. 1 písm. h) občanského soudního řádu podat ve lhůtě 3 měsíců od té doby, kdy se ten, kdo žalobu podává, dozvěděl o napadeném rozhodnutí.

Ten, kdo podává žalobu pro zmatečnost, se dozví ve smyslu ustanovení § 234 odst.5 občanského soudního řádu o napadeném rozhodnutí dnem, v němž získal vědomost [dozvěděl se informace (skutečnosti)] o tom, že bylo nebo mohlo být vyhlášeno (vydáno) v prvním nebo druhém stupni soudní rozhodnutí, kterým bylo řízení skončeno, které nabylo právní moci a které může zakládat důvod zmatečnosti podle ustanovení § 229 odst.1 písm.h) občanského soudního řádu. Pro určení počátku běhu lhůty uvedené v ustanovení § 234 odst.5 občanského soudního řádu tedy není významné, kdy ten, kdo podává žalobu pro zmatečnost, zjistil, že bylo vydáno takové soudní rozhodnutí, popřípadě kdy mu bylo soudem doručeno nebo kdy jinak zjistil jeho obsah. Nemusí tu jít o zjištění (rozumí se jistota v běžném slova smyslu), že rozhodnutí bylo vyhlášeno (vydáno) nebo že je postiženo zmatečností podle ustanovení § 229 odst.1 písm.h) občanského soudního řádu; k tomu, aby začala běžet lhůta 3 měsíců k podání žaloby pro zmatečnost podle ustanovení § 234 odst.5 občanského soudního řádu, postačuje, aby se ten, kdo žalobu podává, dozvěděl (získal vědomost) o tom, že soudem mohlo být vyhlášeno (vydáno) pravomocné soudní rozhodnutí, kterým bylo skončeno řízení v prvním nebo druhém stupni, a že takové rozhodnutí mohlo být postiženo zmatečností podle ustanovení § 229 odst.1 písm.h) občanského soudního řádu.

Uvedené samozřejmě nelze vykládat tak, že by žaloba pro zmatečnost měla být z důvodu podle ustanovení § 229 odst.1 písm.h) občanského soudního řádu podávána jen na základě pouhé domněnky, že mohlo být v neprospěch účastníka vydáno pravomocné rozhodnutí, které mohlo být postiženo takovou zmatečností. Lhůta 3 měsíců, během které musí být podána včasná žaloba pro zmatečnost z důvodu uvedeného v ustanovení § 229 odst.1 písm.h) občanského soudního řádu, však neslouží jen k tomu, aby byla žaloba sepsána a podána u soudu, ale především k provedení šetření potřebného ke zjištění, že bylo opravdu vydáno soudní rozhodnutí, kterým bylo řízení v prvním nebo druhém stupni skončeno, které nabylo právní moci a které může zakládat důvod zmatečnosti podle ustanovení § 229 odst.1 písm.h) občanského soudního řádu, a k posouzení, zda ochrana práva prostřednictvím žaloby pro zmatečnost bude vskutku uplatněna.

K tomu, aby začala běžet lhůta pro podání žaloby pro zmatečnost z důvodu uvedeného v ustanovení § 229 odst.1 písm.h) občanského soudního řádu, je současně zapotřebí, aby se ten, kdo podává žalobu, o napadeném rozhodnutí dozvěděl prokazatelně (skutečně). Ustanovení § 234 odst.5 občanského soudního řádu nedává žádný prostor pro výklad, že by lhůta začala běžet jen na základě předpokladu (jakkoliv by byl pravděpodobný), že ten, kdo podal žalobu pro zmatečnost, mohl nebo musel o napadeném rozhodnutí k určitému datu vědět.

Z uvedených důvodů dospěl Nejvyšší soud ČR k závěru, že pro určení počátku běhu lhůty k podání žaloby pro zmatečnost z důvodu uvedeného v ustanovení § 229 odst.1 písm.h) občanského soudního řádu není významné, kdy ten, kdo podává žalobu pro zmatečnost, zjistil, že bylo vyhlášeno (vydáno) pravomocné soudní rozhodnutí, kterým bylo řízení skončeno a které může zakládat důvod zmatečnosti podle ustanovení § 229 odst.1 písm.h) občanského soudního řádu, popřípadě kdy mu bylo soudem doručeno nebo kdy jinak zjistil jeho obsah; lhůta uvedená v ustanovení § 234 odst.5

občanského soudního řádu běží ode dne, kdy se ten, kdo žalobu podává, prokazatelně dozvěděl informace (skutečnosti) o tom, že takové rozhodnutí bylo nebo mohlo být vydáno.

S odvolacím soudem lze souhlasit v tom, že účastníkem řízení o žalobě pro zmatečnost podané žalovanou 2) proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 5.5.2009 č.j. 9 C 135/2007-103 ve znění usnesení ze dne 7.5.2010 č.j. 9 C 135/2007-110(123b) byl kromě žalobce a žalované 2) také žalovaný 1) [srov. též právní názor vyslovený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23.11.2010 sp. zn. 21 Cdo 4629/2009, které bylo uveřejněno pod č. 15 v časopise Soudní judikatura, roč. 2012] a že soud nebyl při rozhodování o žalobě pro zmatečnost vázán mezemi, v jakých se žalovaná 2) domáhala zrušení napadeného rozsudku [analogicky ve smyslu ustanovení § 235d písm.d) občanského soudního řádu], bylo-li předmětem původního řízení zaplacení dlužného nájemného a jeho příslušenství za dobu trvání práva společného nájmu bytu manžely (srov. též právní názor vyjádřený ve Stanovisku občanskoprávního kolegia býv. Nejvyššího soudu ČSR ze dne 23.3.1988 sp. zn. Cpj 72/87, které bylo uveřejněno pod č. 16 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 1988, a jehož závěry jsou použitelné také při aplikaci současné právní úpravy), a že proto mohl zrušit napadený rozsudek obvodního soudu také "ve vztahu k žalovanému 1)". Odvolacímu soudu je však třeba vytknout, že - stejně jako soud prvního stupně - se žalovaným 1) jako s účastníkem řízení nejednal (a nepředvolal ho ani k odvolacímu jednání, které nařídil na 14.9.2011). Soudy tímto nesprávným postupem odňaly žalovanému 1) možnost jednat před soudem; dovolací soud k této zmatečnosti přihlédl, i když nebyla uplatněna v dovolání (§ 242 odst.3 o.s.ř.).

Z uvedeného vyplývá, že usnesení odvolacího soudu není správné, neboť spočívá na nesprávném právním posouzení věci, a že řízení je postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci; Nejvyšší soud České republiky proto napadené usnesení zrušil (§ 243b odst. 1 část věty za středníkem o.s.ř.). Protože důvody, pro které bylo zrušeno usnesení odvolacího soudu, platí i na usnesení soudu prvního stupně, Nejvyšší soud České republiky podle ustanovení § 243b odst. 2 věty druhá o.s.ř. zrušil rovněž toto rozhodnutí a věc vrátil soudu prvního stupně (Obvodnímu soudu pro Prahu 3) k dalšímu řízení.

(zdroj: www.nsoud.cz)

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Bolestné](#)
- [Blankosměnka](#)
- [Nájem](#)
- [Ochrana osobnosti \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušování řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Svéprávnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promičení a dobré mravy](#)
- [Práva dětí](#)
- [Náklady řízení](#)